

Diagonálisok.

A diagonálisok pozitív szellemi értékek, még pedig olyan jellegűek, melyek legnagyobb mértékben segítségünkre vannak a szellemi univerzumnak megvilágítására, illetve belátására. /A szellemi univerzum nem mond ellent a testinek - hanem magában foglalja./ A diagonálisokat, ezeket a pozitív szellemi értékeket néhány példával illusztráljuk. Diagonális a fogalom, mely feldolgozza az egész világot és diagonális a nyelv, a m e l y n é l k ü l az élet semmiféle gazdagsága meg nem közelíthető. Diagonális a követelmény, hogy "ismerd meg tenmagadat", amit ha hűen követünk, új utakhoz és új tárnákhoz vezet. Ugyanilyen például az önmagára alkalmazás kontrollkövetelménye is, nemkülönben az antologikus végletekig követett fiziognomikus világfelfogás. A trinitárius és a mammonisztikus világfelfogás szembeállításánál, a megfelelő életformák ütközésének látása nélkül az értékelmélet kérdésében egy lépést sem mehetünk előre./Lásd még: eredendő bűn, dialektika, posztulátumok, szentírások, szimbolumok, elvek, stb...../

A dogmatikus trinitárius életfelfogáshoz és életformához kell kapcsolódnunk először negatív azért, mert minden más utat a homokba fut, másodszor azért, mert a dogmatikus trinitárius felfogáshoz való csatlakozó opció a szellemi tradíció felvételét jelenti és mert a szellemi tradíció fel nem vétele, vagyis minden rendű és rangú heterodoxia öncsonkítást, az életéről való lemondást jelent. Baader hármasan tagoltan látja a restaurálandó tradíciót, illetve feudumot. 1./ Biblikus feudum vagy tradíció /kontinuitás!/, 2./ egyházi dogmatikus tradíció, 3./ a racionalizmus és a tudomány tradíciója, illetve autoritása /skolasztika/. Az európai keresztény trinitárius felfogáshoz kell optálnia minden nem kereszténynek is, ha nem akar kívül kerülni a döntő szellemi küzdelmek első vonalain. Ez a kérdés egyik oldala. A kérdés másik oldalát azok a bonyolult feltételek képezik, amelyek mellett ez az optálás egyáltalában lehetségessé válik. Az optálás szellemi létfeltétel és mégis a legsúlyosabb akadályai vannak. Az optálás - n y e l v i p r o b l é m a /Lippenbekenntnis/. Szentírások és dogmák élő és higitatlan nyelven szóltak, egy beteg és higitott nyelven való optálás hozzájuk, egy ilyen magátalávetés: szentségtörés. A két nyelv összemérése nélkül meg sem pillant-hatjuk kérdésünk, feladatunk, opciónk tárgyát. Fentebb a diagonálisokról azért volt szó, mert a diagonálisok mindegyike utat az élő nyelv tiszta érzékiségéhez, híd az élő és halott nyelv között és utoljára és legelső-sorban azért, hogy föltehessek a kérdésünket a diagonálisok belső összefüggése, belső szerves rangsora irányában. Kiinduláspontunk, utunk és célunk a tudásnak, a kutatásnak és a m a g a t a r t á s n a k k o n t i n u i t á s p a r a d o x o n a.

A kontinuitásparadoxon az az etikai norma is, amely az emberi tevékenység minden változatos gazdagságát, az egyéni sorsok legellentétesebb fordulatait, az egyéni mozzanatok és szituációk minden sérelme nélkül hozza közös nevezőre, közös mérték és közös megítélés alá. Itten számunkra az etikai és az etikai vallásos mozzanaton volt a hangsúly, de a kontinuitás-paradoxon mértéke esztétikai kérdésekre éppen úgy érvényes.

A kontinuitásparadoxonhoz lásd például [itt](#) a 13. oldalt.